

Laurits Jensen: Den ærede Ordfører bemærkede, at de Interesser, jeg ønskede at faa indsat Repræsentanter for, var repræsenterede indenfor de i Betænkningen nævnte Organisationer. Dér maa jeg rettede den ærede Ordfører. Vore Organisationer er ikke repræsenterede indenfor de nævnte faglige Organisationer, som faar Medlemmer indsat i Kommissionen, og derfor er det, at jeg her paa min Stands Vegne kræver, at de, saa vidt det er muligt, bliver repræsenteret. Det store Arbejdsløshedsspørgsmaal, som Kommissionen skal beskæftige sig med, har, næst efter for selve Lønarbejderne, i allerførste Række Interesse for de Organisationer, jeg har den Ære at repræsentere. Ogsaa vi maa kræve at blive hørt og at faa Lejlighed til at give de fornødne Oplysninger. Jeg kan saaledes ikke følge den ærede Ordfører i den Betragtning, at vi i Forvejen er repræsenterede — paa ingen Maade. Vi betragter os ikke som repræsenterede ved de foreslaaede Repræsentanter for de forskellige faglige Organisationer, og jeg peger atter her paa Ønskeligheden af, at vi faar den Repræsentation, som vi mener tilkommer os med Rette.]

Ordføreren (Peder Hedebøl): Jeg skal kun sige til det ærede Medlem, at han ved at henvende sig til Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening kan faa en lang Fortegnelse over Handelsorganisationer, som staar i Tilslutning til denne store Sammenslutning og ganske sikkert føler deres Interesser varetaget igennem den.

Indenrigsministeren (Rode): Til selve Lovforslaget er der, som anført af Ordføreren, stillet et enkelt Ændringsforslag, det, der gaar ud paa at forøge Ventetiden indtil 2 Maaneder. I den Lov, som blev vedtaget forrige Efteraar, ophævede vi enhver Ventetid, og Hensigten hermed var at give Adgang til at faa alle, som var Lønarbejdere, ind under den kontrollerede Understøttelse, som ydedes gennem Arbejdsløhedskasserne under Statens Tilsyn. I Februar mente man det rigtigt at fastsætte en Ventetid paa 1 Maaned, og da det ærede Medlem fra Vedby (Søren Svendsen) ved denne Sags første Behandling opkastede det Spørgsmaal, om det ikke allerede nu kunde være rigtigt at forlænge denne Ventetid noget, gav jeg Tilslutning til den Tanke, at det var en Overvejelse værd; det var nemlig en ganske ekstraordinær Foranstaltning, der paa dette Punkt blev truffet forrige Efteraar i den

Hensigt at søge at faa dem, som ønskede at komme ind i Kasserne for at faa Del i den kontrollerede Understøttelse, ind under Loven. Jeg har derfor med Glæde sluttet mig til Ændringsforslag Nr. 1.

Vedrørende Forberedelsen af Lovens Revision er der opnaaet Enighed i det Forslag til § 2, som her er stillet, og da jeg selv ved Lovforslagets første Behandling udtalte Haabet om, at det, naar man havde hørt de Planer, som det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) førte frem her i Tinget, maatte lykkes at naa til Enighed om en Kombination, hvorved alle berettigede Interesser var varetagne, kan jeg ogsaa her udtrykke min Glæde over, at man har naaet en saadan Enighed, en Enighed, som skulde sikre, at den kommende Lovgivning om disse Spørgsmaal blev forberedt paa en saa alsidig Maade, at der for den høje Rigsdag, naar Lovforslaget fremsættes, netop i denne Alsidighed var et tilstrækkeligt Grundlag for den videre Drøftelse. Jeg finder den Maade, hvorpaa Kommissionen nu er foreslaaet sammensat, tilfredsstillende, lige saa den Form, hvorunder derefter dens Betænkning skal afgives, idet denne til sidst naar til Arbejdsløshedsnævnet, der bliver den Faktor, der kommer til at behandle Stoffet for Indenrigsministeriet, saa at Arbejdsløshedsnævnet faar den Stilling, det naturligt bør have, og som jeg fremhævede ved Lovforslagets første Behandling.

Folketingsmand Laurits Jensen mente, at der ved Kommissionens Sammensætning ikke var taget Hensyn til det af ham ved første Behandling fremhævede Forhold. Jeg gik allerede den Gang ind paa det ærede Medlems Overvejelser og udtalte, at den forløbne Tid syntes mig at vise, at det af ham rejste Spørgsmaal ikke kunde løses ved dette Lovforslag. Dette handler jo om Arbejdsløshedshjælp til Lønarbejdere. Der er i Lovforslaget aabnet Adgang til, at selvstændige erhvervsdrivende ogsaa kan danne Arbejdsløhedskasser, men jeg paaviste, at denne Adgang hverken i den korte Tid, hvori Bestemmelsen havde været gældende under normale Forhold, eller under Krigstiden var blevet benyttet, og at Grunden var den, at de selvstændige erhvervsdrivendes Hovedorganisationer aabenbart ikke fandt denne Vej tilfredsstillende. Jeg maa derfor mene, at det er rigtigt, at den kommende Lov forberedes gennem en Kommission, der repræsenterer de Arbejdsgiver- og de Arbejderinteresser, som er knyttede til de for dette Lovforslag specielle Arbejdsløshedsspørgsmaal. Ved Siden